

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה ויהיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא
כה ערות דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מכיתה:
דברים כד א
2. עזי וזמרת יה וידי לי
לישועה זה אלי ואנוהו
אלהי אבי וארמנות:
שמות טו ב

גליץ הש"ס

נח' אילמא טשום דבתי
ובתב. עי' לקמן דף כב
ע"כ תד"ה וזה לאו: תוס'
ד"ה דילמא וכו' וכן גבי
תרומה. עין שנת דף כה
ע"כ תד"ה תמן לו:

הגהות הב"ח

(א) גם' יתם אלא דנענה
זה אלי:

הגהות הגר"א

[א] גם' הא צמינן שמו
ושמה וליכא כו' כפ"ל:

לעזי רש"י

ברושדי"ר, רקמה.
קרינ"ץ, מטבעה.

מוסף רש"י

וטעה ולא הטיל בו
דלה. ונמצא שם כתוב
מדבריו אבל שלא לשמו הוא
(לקמן דף) ונמצא שם נכתב
בתקופתו אבל לא ככוונה
(שבת קדף) מעביר עליו
קולטור. לשמו (לקמן דף)
לכוונה שם על כל אותיותיו
כאלו הוא כותב (שבת
שם) וקולטור. יפה אמרת
(לקמן דף).

המביא גם פרק שני גיטין

ב לה ספר כריתות: לה
דשה לשם גירושיה: הא
דפסול אלמא צריך לכתוב
ו ליה משום מחני' דלקמן

ואכן גררר גרים ליה: מאי קמ"ל
כל הני פשיטא לן דרפשה בשמרה
אינה גט: עליו קולומס. על כל אה
ואות: ונפכוין לכבוד יודם. שהיה
טועה וסבור שהוא צריך לכבוד יהודה:
וטעה ולא העיז על דלם. הרי השם
כתוב אלה האוי של למו: ואנוסו.
המנלה לפניו במלות: הכנסה
ליו. נחמה שבר הסופר כדאמרין
במדרל דגט פשות (ב"ר דף קסח).
משום תקנת עגונות: אקטיו אקטו
ליו רבנן. הוא חזא מדרבא ודריה
כמאן דהייב ליה איורו דהפקר ב"ד
הפקר: וקטן. בר נמיה שיא שיה
פרטות: העלה של וית. שאינו שיה
גלוס: דהוי לאינרופו. עם עליו
הרכה לשכוב עליהן או למאלל בזהמה
ואע"כ דלח שיה פירוט. אכל איסורי
הנאה לא: ולא קלפוס. משום דאמר
לן משמא דייחודה: דרשה. וזמנא
אחריתא משמיה דרביס כי היכי
דליקבלה מניה: אלמא. מדמרת
כולי האי דליקבלה אלמא הלכמא
רוחמיה. חקק. כשבנל חספין: עבד
שיא. למרות: כבכב שחקק על גבי
עבדא. דף: ושינקס. כעין אותן של
סוחרים שחוקקים עליהן כעט: ולא
כבכב שעל גבי כיסא. כעין כובע של
זמר וזמנות הנשים תחת עניף
קישוריהן כדאמר' בזהמה אשה יואה
ושמ דף: א: ארדוכרתי. תכשיט
רוקמין עליו לזרות במטט כעין
ברוכס"ר כענ"ו. איור רקמא עליהן
אותיות הגט אינו כתב לפי שאינו כתוב
וקבוע אלא מוטל על הבגד ובי'
רששו תחובים: אא דקק סוכוס.
כל אחיות וציריין והאחיות בולטות
אינו כתב לפי שלא ציר את האחיות
אלא חקק כפציותיהם והעין נשאר
כמו שהיה בדפוס האחיות מחליין:
הן דקק ירכותהו. של אחיות דהיינו
לא היה כפכו. של צץ שוקע אלא בולט
לזרות של דקק וכו': וכו' דיינו וכו'
סוכוס הוא. דקק סלקא דמיהא וסוכוס
מכה בקורמא חותם המטבע על הדיוק
חכות וסביבות לזרת החותם שהיא
שוקעת מזה מלאים דוקאין את מורו
וסביבות לזרת הדיוק וכגדן שקיעת

ומאליה האורה עומדת במקומה וגי' ל"ך כתיב (שמות לו) מכתב פתוחי חומם אלנחא כתיבה היא: ואילו הכל יריבום. שהיה ה"ך ע"כ כעין טס וזר האומיות מעבר האחד דוחקין ירומתין וזה בולגוט מעבר השני כמו שמאירי'ם כפף חזק העשוי לירבוק ככל עד שזושים כה' מ"ן. רשומא. חומם הוצב שקורין קיווי"ץ: מיהרן מריץ. המוכות והסבינות של צורתו שהיא שוקעת מוראין דוחקין מוכות וסבינות של צורת הדינר עד שעומדת צורת הדינר בולגוט כמו שהיה ונפקא מינה שהא' חתך את הגט בולגוט וכתבו עד ג' טס כל הוי כה' דמוות חום: או כגו'י' מניץ. צורת החומם שהיא שוקעת כשמוכה דוחקין את מוכות של דינר ונכנס הזהב קלח בדוחק כמון שקיעת הצורה ונמחה מחוץ דוחקין ונכנס לתוך הצורה ולא ממילא הן אלף ע"י מכת הקורעם הצורה עומה נמחתה לתוך הרעום והרי כתבה בדינר: רב

לא יתכן לפרש בן דקלמך נפק רבי חייל דרשה משמיה דרבי וקלס
דכח דיק מדקלסוה כי אמר משמיה דרביס ולפיכך נמי
למימרא דהנביא לאו בתיבה היא. הוה מי לאקשו מלות
(שמות ג) חרות על הלוחות אלא דניחא ליה למיפרך מגט

כ.

א' משום כדירות דאית בה דא בעינן וכתב דה אשמה ואימא.
 חימה דלענין מגילת סוטה משמע כפ"ק דעירובין (דף יג.)
 דמוחקין לה מן התורה אפי' למאן דבעי כמיבה לשמה דקאמר רב
 שפא דלמ"ד אין מגילתה כשרה להשקות בה סוטה אחרת תורה

בכה הא בעינא יוכתב
תימא ליהוש דילמא
לספרא מעיקרא אל
ל שם עירו ושם עירה
ל שם עירו ומילין על
חסדא גנט שכתבו
עליו קולמוס לשמה
יה ורבנן דתנאי יוהרי
השם ונתכוין לכתוב
בו דלת מעביר עליו
רבי יהודה וחכמי
מבחר אמר רב אהא
עד כאן לא קאמרי
הא אלי ואנוהו וליכא
רב חסדא כיילנא
עלמא אמר ל' רבא
משום דכתבי יוכתב
ליה ודילמא אקנוי
ום דכתבי ונתן והא
תנית גט היא תרע
איסורי הנאה כשר:
בו על איסורי הנאה
אנ גמי תנינא על
שאני עלה של זית
דכי אומר כתבו עלי
לוי ידרשה משמיה
מיה דרביש וקלסמה
תנו רבנן יוכתב ולא
לאו כתיבה היא
כתב שעל גבי מבלא
לא ככתב שעל גבי
מר עולא אמר רב
חק תוכוח את דחק
ניהו לא היה כתבו
זהב והא דינרי זהב
א כדינרי זהב כדינרי
זהב דאילו התם
מר ליה רבינא לרב
דיין או כנופי מכניף
חרין אייתיביה לא
ולא בולט חריץ
ותך מיחרץ חרין
הא

שיעור והא' דלמחר אבא שאלו בפי' כל שעה (ופסחים דף ל"ג): דרר
 נאכל מרומה לא מייחבי בפחות משנה פירוטה משום דלמחי (ויקרא כב)
 ואין נתינה בפחות משנה פירוטה היינו משום דתשלומי
 הטרומה ליפין מתשלומי מעלה דתרווייהו תשלומי קדש מיקרי וגמרי
 בבטח חט מהדדי ולמאן דבעי כבדיתו (דף ו'): ואשר יתן ממנו על
 יד שפהא נתינה בזהו היינו משום דסדיה היא ואפקה בלשון נתינה
 נאחאפקוי נמשמעות דסדיה קאמי דמשמע כל שיהא יוצרין נתינה
 משונה כמו אמר לכהן אל הקדש (ויקרא כב) דהוי בזהו מילכין דלמחי
 שאלו וכן לא יתן מעלה לבונה בדפרכי כל הנמחות (דף ט.) מילכין כות
 היינו משום דשני מלשון שימה דלמחי זה לא ישיש עליה שמן או משום
 דומיא דהקטרת לבונה בחוק דהוא נמי הקטרת אשכור דהוי ביותיה):
משמיה דרבינ' אקלסוה אלאה היקטרה ביותיה: פי' בקטנתו
 מטרסה עלה ולקטסוה וצפי' נמי שאחזו ולקמן (דף ע.)
 משמיה דרבינ' ולא לקטסוה אלמא לית הלכאח ביותיה ואומר ר"ת
 לקטסו כי אמר משמיה דרבינ' מיעקרה ולקמן איפכא:
 דלמחי צהו כתיבה בצמה קראי והיה כחצם חקוק בדלמחי
 ט:

עין משפט
ור מצות

זב א מ״י ס״א מולתם
 גירושין י״א ז״י
 א הלכה ז״י מתח עשׁן
 טושי״ם הלע״ם ז״י קול
 קטע ז״י
זב ז מ״י ס״א מול
 גירושין הלכה ז״י
 מתח ז״י טושי״ם ז״י סטק
 ז״י
 ג ז מ״י ס״א מול
 הלכה ז״י מתח עשׁן
 טושי״ם י״ד מ״י רע
 ז״י
זב ד מ״י ס״א מול
 גירושין הלכה ז״י מתח
 עשׁן ז״י טושי״ם ז״י
 קטע ז״י
זב ז מ״י ס״א מול
 מתח ז״י טושי״ם
 הלע״ם ז״י סקט מ״י ד
 ג ז מ״י ס״א מול
 מתקדש הלכה ז״י מתח
 עשׁן קטע
זב ז מ״י ס״א מול
 גירושין ז״י מתח
 עשׁן טושי״ם ז״י

תוספות רי"ד

שלחו מזה כחב" ע
איסורו מהם כשר מ
דהא בחיב ונתן בידה
דק תנתת הגט מידי
ולא ליתליב לה מידי
דשה הוא: דהא ר' נתן ור' ז
דקסא ליתמר דרזקא
לא בחיבה דרזקא ורזקתו
כ"ח שצא כחב" ע"י
טבלא ופסק רזקא דלחיות
אכל לא כחב" ע"י
כחב" ע"י לא לחיות
כחב" ע"י שפסק
מכסין הגט ע"י טבלא או
ע"י פסק שרם אלים
שצוה ורזקתקן עליהם
כ"ח ברזל או ח"א שחב"ע
כחב" ע"י מה שרזקתקן
במח" ע"י כ"ח שיהא
כחב" ע"י כחב" ע"י
דאש תנשיב אנדרכ"ט מין
הכחש הוא ורזקתקן אותו
הכחש ורזקתקן ורזקתקן
חשביב" ע"י מה שאין
האחיות קבוצות אל
תחבובו ורזק" ע"י כחב" ע
על דהרי שצוה מרש
כ"ח שרזקא ע"י אמר ר'
לעזול לא קשיא אתר
קרות את דק רזקת
מה את דק קרות של
אחיות צדיקין ורזקתין
כלותש אחר כחב" ע
מה צ"י את אחיותיה
ולא צ"י (אלא) כחב" ע
ורזקן שצא כחב" ע
שהיה ונצטאר האחות
כלותש אחרות ורזקת
דק יציתולש שראותיה
שקיעקיע ורזקתקן דהו
חשביב" ע"י ונשי
אחיות קרוב רזקת: